

[Jensen (Horsebæk).]

af de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren.

Skjerbæk: Der er under Behandlingen i Udvalget givet Svar paa forskellige af de Spørgsmaal, som jeg rejste ved første Behandling af Forslaget her i Salen, og der er ligeledes fra den højtærede Indenrigsminister vist Imødekommenhed med Hensyn til visse Punkter, hvor vi fra vor Side var i Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget havde truffet det rette. Jeg kan paa Grundlag deraf anbefale, at Lovforslaget søges ophejet til Lov i den Skikkelse, det vil faa, naar de foreslaaede Ændringer bliver gennemført.

Jeg skal blot tilføje, at Bestræbelserne i Udvalget har bl. a. gaaet ud paa at søge at simplificere Loven, saaledes at man slap for at bebyrde de paagældende Parter med Ulejligheden med at dokumentere, hvad Ejendommens Laanegrænse og Restgældens Størrelse var i de Tilfælde, hvor man var klar over, at der ikke kunde blive Spørgsmaal om at overskride Laanegrænsen. Derfor er det, man har ladet Laan, der optages i Kreditforeninger og Hypotekforeninger og Sparekasser paa visse i Lovforslaget nærmere angivne Vilkaar, holde uden for Loven. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa de Undtagelser, der er i Lovforslagets § 5, hvorved man navnlig har givet Anvisning paa, at Ejendomme, der er bebygget efter 1. Januar 1938, altsaa helt nye Ejendomme, er uden for Reglerne, et Forhold, som formodentlig vil have en vis Betydning i Byerne, og endvidere, at man skal holde uden for Lovens Regler de Tilfælde, hvor det drejer sig om Belaaning af Parceller, der sælges som Byggegrunde eller til Oprettelse af nye Brug.

Det er klart, at en Lov som den her foreslaaede vil give en hel Del Vanskeligheder og Besvær i Praksis, men jeg er af den Overbevisning, at det Forsøg, man her gør paa at begrænse en uønsket Stigning i Ejendomspriserne, er saa betydningsfuldt, at man maa tage disse Ulemper med. I øvrigt er Loven, som det blev udtalt ved første Behandling, af midlertidig Karakter, og man vil i den Tid, Loven kan løbe, have Lejlighed til at indhente de Erfaringer, som maaske kan gøre Ændringer ønskelige, hvis der om et Aars Tid er Grundlag for fortsat at opretholde en Lovgivning af denne Art.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget med de Ændringer, som Udvalget med en enkelt Undtagelse er blevet enig om.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal ogsaa anbefale de stillede Ændringsforslag og skal her til blot føje, at jeg hilser med stor Tilfredshed den Enighed, der er opnaaet mellem Partierne om Lovforslaget, særlig fordi jeg deri ser en Tilkendegivelse af, at Rigsdagen er besluttet paa, at saadanne Ulykker, som under Verdenskrigen førtes ind over vort Erhvervsliv gennem den øgede Pantsætning, denne Gang skal hindres. Som et Udtryk herfor maa man jo ogsaa se den Udtalelse, der er afgivet i Betænkningen fra det samlede Udvalg. Jeg vil udtale Haabet om, at den højtærede Indenrigsminister nøje vil følge Udviklingen i den kommende Tid og i Tide træffe alle fornødne Forholdsregler baade over for mulig Spekulation i Køb af Landejendomme, specielt fra kapitalstærke Ikke-Landbrugere, og til Hindring af alt, hvad der kommer ind under Begrebet „Gaardslagtning“, hvis noget saadant skulde vise sig i kommende Tider.

Valdemar Thomsen: Da min Gruppes Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartel, ikke kan være til Stede, skal jeg fremsætte et Par Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Disse Bemærkninger kan desværre ikke blive særlig udførlige, fordi Betænkningen først forelaa umiddelbart før Mødets Begyndelse. De mange Ændringsforslag, der er stillet, har der ikke været Lejlighed til at sætte sig ind i, og det har maaske heller ikke været Meningen.

Fra vor Side har vi gentagende erklæret, at vi ikke er Modstandere af, at der sættes en rimelig Grænse for Gæld, der kan tinglyses, forudsat at den blev generel, og det er jo Hensigten med det Forslag, der foreligger her. Det skulde nødtigt gentage sig, at Spekulanter, som det skete under sidste Krig, jobber Priserne paa fast Ejendom op i det helt urimelige paa Bekostning af den Ungdom, der staar over for at skulle købe Ejendom. Naar Gælden fra 1914—1918 kom til at føles saa urimelig tungt af Nybegyndere, da skyldtes det ikke alene, at Gælden var steget uforholdsmæssigt, men i særlig Grad skyldtes det den landbrugsfjendtlige Politik, der blev indledet med Kronens Pariføring i 1925 og siden er blevet fulgt af Ministeriet Stauning. Det kan ikke nytte, at man, som Tilfældet har været under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal, vil vælte hele Skylden for de uheldige Forhold over paa den høje tinglyste Gæld. Nej, Skylden ligger særlig i en forfejlet Politik, der blev drevet saa vidt, at ikke engang gældfrie Ejendomme kunde svare sig. Men vi er altsaa ikke blinde for, at Jobberiet var en medvirkende Aarsag,